

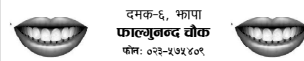
विश्वविद्यालयमा
प्राज्ञिक
स्वायत्तता

७२ प्रा.डा. कृष्णकान्त पराजुली

सिटी डेन्टल

आधुनिक प्रविधिबाट सञ्चालित यहाँ नयाँ प्रविधिबाट
दाँत लगाउनुको साथै मुख तथा दाँतसम्बन्धी सम्पूर्ण
उपचार गरिन्छ।

यसको शाखा मधुमल्लामा पनि खुलेको छ।

जि.प्र.का.भापा द.नं.९९१ ०५७७०८८

सत्यता, स्वतन्त्रता र निष्पक्षता हाम्रो प्रतिवद्धता

राष्ट्रिय दैनिक

पूर्वसन्देश

PURBA SANDESH NATIONAL DAILY

purbasandesh.com

ठुलो ट्याङ्कीमा
कन्प्रेसर प्रविधियुक्त

भापा सेफ्टी ट्याङ्की
तथा ढल सरसफाई

दमक :

देवीप्रसाद सिटोला
(९८४२७६०२६५ / ९८२४९७९९८५)

बिलांगीस:

राजकुमार श्रेष्ठ
९८०६०९०८९०

तर्ष-२९

अंक - २०३

२०८३ साउन २० गते बुधवार

Wednesday, 05 Aug. 2026

मूल्य ७/-

समाजसेवी भोजकुमार घिमिरेको 'जीवन दर्पण' लोकार्पण

दमक/ समाजसेवी, पूर्वप्रधानपञ्च तथा लखनपुरका पूर्व गाविस अध्यक्ष भोजकुमार घिमिरेको जीवनी, आत्मकथा र संस्मरण समेटिएको कृति 'जीवन दर्पण' मंगलबार दमक-५ स्थित दीपिनी आधारभूत विद्यालयमा लोकार्पण गरिएको छ। कृतिकार भोजकुमार ८३औँ जन्मदिनको अवसर पारेर आयोजित कार्यक्रममा साहित्य, शिक्षा, राजनीति तथा सामाजिक क्षेत्रका व्यक्तित्वहरूको उल्लेख्य उपस्थिति रहेको थियो।

स्वागत मन्त्रव्यको क्रममा कृतिकार भोजकुमार घिमिरेले पुस्तक प्रकाशन गर्ने प्रेरणा डा. गोविन्दराज भट्टराईबाट मिलेको उल्लेख गरे। हेम अधिकारीको अध्यक्षतामा सम्पन्न कार्यक्रममा साहित्यकार तथा भाषाविद् प्रा. डा. गोविन्दराज भट्टराई प्रमुख अतिथि रहेका थिए। कार्यक्रममा दमक प्रज्ञा प्रतिष्ठानका अध्यक्ष प्रा. डा. गोपालप्रसाद भट्टराई, साहित्यकार लेखनथ घिमिरे, पूर्व नगर प्रमुख रोमनाथ ओलीलगायतले शुभकामना मन्त्रव्य व्यक्त गर्दै भोजकुमार घिमिरेको सामाजिक, शैक्षिक तथा राजनीतिक योगदानको चर्चा

गरेका थिए। कृतिकारलाई जन्मदिनको शुभकामना दिँदै फूलमाला, अगि र सम्मानसमेत अर्पण गरिएको थियो।

पौष खण्डमा विभाजित जीवन दर्पण मा कार्यसंस्मरण, आत्मकथा, जीवनी, यात्रा संस्मरण र पारिवारिक जीवनका विविध आयाम समेटिएका छन्। कृतिकार भोजकुमार घिमिरेलाई नजिकबाट चिन्ने विभिन्न व्यक्तित्वका संस्मरण तथा अनुभवहरू पनि समावेश गरिएका छन्। कार्यक्रममा कृतिको समीक्षा गर्दै साहित्यकार तथा प्राध्यापक डा. व्यञ्जना शर्मांले जीवन दर्पण केवल एउटा व्यक्तिको जीवनी नभई एक युगको सामाजिक, राजनीतिक र सांस्कृतिक इतिहासको दस्तावेज बनेको बताइन्। उनले पुस्तकमा समेटिएका संस्मरणहरूले घिमिरेको स्वच्छ छवि, जनताप्रतिको समर्पण र सरल व्यक्तित्वलाई उजागर गरेको उल्लेख गरिन्। वर्तमान समयमा भ्रष्टाचार र स्वार्थले राजनीति प्रभावित भइरहेका बेला भोजकुमार घिमिरेजस्ता इमान्दार र जनमुखी नेता दुर्लभ बन्दै गएको उनको भनाइ थियो।

बीकटी ८ चेला

भापामा रोपाईं अन्तिम चरणमा

दमक/ भापामा रोपाईं साँकेन लागेको छ। साउनको १८ गतेसम्म भापामा ९४ प्रतिशत क्षेत्रफलमा धान रोपाईं भएको कृषि ज्ञान केन्द्रका प्रमुख सागर विष्टले बताए। उनले (खाँसया- खरियन) बाहेक रोपाईं सकिएको बताउँदै साउनभरिमा शतप्रतिशत रोपाईं साँकेने जानकारी दिए। भापामा ७५ हजार ४५९ हेक्टर जग्गामा खेती हुने गरेको छ। जुन कुल भूभागको ७५ प्रतिशत हो।

भापा गाउँपालिकामै मालपोत र नापी सेवा सुरु

दमक/ भापा गाउँपालिकाले आफ्नै भूमि व्यवस्थापन शाखामार्फत मालपोत तथा नापीसम्बन्धी सेवा सुरु गरेको छ। सेवाको सुरुवातसँगै स्थानीय नागरिकको अब बस्न कामका लागि सरसकामा धाउनुपर्ने बाध्यता हट्ने भएको छ। गाउँपालिकाको कार्यबाहक अध्यक्ष अञ्जुदेवी थपलियाले सेवा शुभारम्भ गर्दै स्थानीयलाई छिटो, सहज र प्रभावकारी सेवा उपलब्ध गराउने उद्देश्यले सेवा सुरु गरिएको बताइन्।

पहिलो चरणमा जग्गा खरिद-बिक्री, राजीनामा, हक्कोड तथा लिखत पारितलगायतका सेवा प्रदान गर्ने गरी गाउँपालिकाले जनाएको छ। यस्तै अंशबण्डा, नामपत्री, किताबत, तस्मा छिट, अभिलेख अद्यावधिक र राजस्व सम्बन्धसम्बन्धी सेवा पनि स्थानीय तहबाटै उपलब्ध हुने प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत जनार्दन निरौंले जानकारी दिए।

ग्यासको माग बढेपछि सरकारको पहल, आयात बढाउने निर्णय

निजाम भन्छ- मौज्दात पर्याप्त छ

पूर्वसन्देश समाचार

दमक/ देशका विभिन्न स्थानमा

एलपी ग्यास अभाव देखिएको गुनासो बढिरहेका बेला सरकारले आपूर्ति व्यवस्थापनलाई प्रभावकारी बनाउन सक्रियता बढाएको छ। प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयमा बसेको उच्चस्तरीय छलफलले आगामी तीन महिनासम्म प्रत्येक महिना ५० हजार मेट्रिक टनभन्दा बढी एलपी ग्यास आयात गर्ने निर्णय गरेको छ भने नेपाल आयल निगमले बजारमा ग्यासको वास्तविक अभाव नरहेको जनाएको छ।

सरकारका मुख्य सचिव गोविन्दबहादुर काकीको अध्यक्षतामा भएको बैठकमा ग्यास आपूर्ति, वितरण प्रणाली र उपभोक्ताले भोगिरहेका समस्याबारे विस्तृत छलफल गरिएको थियो। बैठकले ग्यास आपूर्ति प्रभावित क्षेत्रमा वितरण प्रणालीलाई थप व्यवस्थित, नियमित र सहज बनाउने तथा सम्बन्धित निकायबीच प्रभावकारी समन्वय गर्ने निर्णय गरेको प्रधानमन्त्री कार्यालयले जनाएको छ।

आगामी दशैँ, तिहारलगायतका चाडपर्वमा ग्यासको माग बढ्ने अनुमान गर्दै सरकारले पर्याप्त आपूर्ति सुनिश्चित गर्न आयात बढाउने निर्णय गरेको

दुई सातामा ३० हजार मेट्रिकटन आयात

दमक/ पछिल्लो करीब दुई सातामा ३० हजार मेट्रिक टन खाना पकाउने एलपी ग्यास नेपाल भित्रिएको व्यवसायीहरूको दाबी छ। दैनिक औसत १०० भन्दा बढी बुलेट ग्यास आयात भइरहेको दाबी उद्योगीहरूले गरेका छन्। तर, आपूर्ति पर्याप्त देखिए पनि काठमाडौँ उपत्यकासहित विभिन्न स्थानका उपभोक्ता अझै ग्यासका लागि लाइन बस्न बाध्य छन्।

नेपाल आयल निगमको टेकु स्थी पुरानो कार्यालयमा दिनहुँजसो ग्यास साट्ने आउने उपभोक्ताको लामो लाइन छ। अन्य डिपो र पसलामा समेत ग्यास नपाइएपछि उपभोक्ता हेरान भएका छन्। ग्यास आयात र बजारमा देखिएको अभावबीचको अन्तराल अहिले मुख्य प्रश्न उठेको छ - समस्या ग्यास आपूर्तिको हो कि वितरण प्रणालीको ? एलपी ग्यास उद्योग संघका अध्यक्ष दिवान चन्दका अनुसार असार ३१ गतेदेखि पछिल्लो १६ दिनमा करिब ३० हजार मेट्रिक टन ग्यास आयात भइसकेको छ। यही गतिमा आयात भइरहे साउन महिना भित्रमा मात्रै करिब ५० हजार मेट्रिक टनसम्म ग्यास भित्रिन सक्ने उनको भनाइ छ।

हो। बैठकमा उद्योग, वाणिज्य तथा आपूर्ति मन्त्रालय, नेपाल आयल निगम, ग्यास उद्योगी तथा वितरण व्यवसायीका प्रतिनिधिहरू सहभागी थिए।

यसैबीच नेपाल आयल निगमले देशभर मान्छनुसार एलपी ग्यास आपूर्ति भइरहेको दाबी गरेको छ। निगमका अनुसार सामान्य अवस्थामा मासिक औसत ४० हजार मेट्रिक टन ग्यास खपत हुने गरेकोमा पछिल्लो आकस्मिक मागलाई सम्बोधन गर्न आयात परिमाण बढाइएको छ। साउन ९ देखि १८ गतेसम्म मात्रै ३१ हजार ८१६ मेट्रिक टन ग्यास आयात

भइसकेको निगमले जनाएको छ।

निगमले उपत्यकामा उच्च माग भएका क्षेत्रमा सहज आपूर्ति सुनिश्चित गर्न टेकु स्थित कार्यालयबाट समेत ग्यास बिक्री व्यवस्था मिलाएको छ। नेपाल ग्यास, एचपी ग्यास, एफरेष्ट ग्यास, सुगम ग्यास र श्रीराम ग्यास वितरण भइरहेको निगमले जनाएको छ। ग्यास उद्योगी तथा व्यवसायीहरूले पनि बजारमा देखिएको समस्या वास्तविक आपूर्ति अभावभन्दा बढी

बीकटी ८ चेला

भापामा स्क्रब टाइफस संक्रमण बढ्दै

दमक/ भापामा आर्थिक वर्ष २०८२-८३ मा ६ सय ९६ जनामा स्क्रब टाइफस संक्रमण पुष्टि भएको छ। स्वास्थ्य कार्यालय भापामा अनुसार सबैभन्दा धेरै बिर्तामोडमा ५९८ जना संक्रमित भेटिएका छन्। स्वास्थ्य कार्यालयका ल्याब टेकिस्टियन निरीक्षक युवना बरालका अनुसार दमकमा ४३, मेचीनगरमा २५, कमलमा १६, कनकाईमा ६, हल्लिबारीमा ५, भापा गाउँपालिकामा २ र नन्दिपुरमा १ जनामा संक्रमण पुष्टि भएको हो।

स्क्रब टाइफस संक्रमित भिर्नाको टोकाइबाट सँगै रोग भएको बरालले बताए। उनका अनुसार उच्च ज्वरो, शरीर दुख्ने, खोकी, वान्ता, पखाला, श्वासप्रश्वासमा समस्या तथा टोकीको स्थानमा कालो दान देखिनु यसका प्रमुख लक्षण हुन्। स्वास्थ्य कार्यालयले खेतबाट, भाँडी तथा दान क्षेत्रमा जाँदा सावधानी अपनाउनु, लामो बाहुलको कपडा र जुता प्रयोग गर्न तथा घर वरपरको वातावरण सफा राख्न सर्वसाधारणलाई आग्रह गरेको छ।

अर्जुनधारा जलेश्वरधाममा ४० हजार भक्तजनद्वारा जलार्पण

भापा/ साउन महिनाको तेस्रो सोमबार भापाको अर्जुनधारा नगरपालिका-४ स्थित प्रसिद्ध धार्मिकस्थल श्री अर्जुनधारा जलेश्वरधाममा करिब ४० हजार भक्तजनले पूजा, दर्शन र जलार्पण गरेका छन्।

धाम व्यवस्थापन समितिबाट कोषाध्यक्ष मनोज जोशीका अनुसार सोमबार बिहानैदेखि लागेको भक्तजनको भीड भेटुकासम्म निरन्तर रहेको थियो। नेपालका विभिन्न जिल्ला तथा भारत र भुटानबाट आएका श्रद्धालु भगवान शिवको पूजा आराधना गरेका थिए।

यस वर्षको तेस्रो सोमबार अघिल्ला दुई सोमबारको तुलनामा भक्तजनको उपस्थिति उल्लेख्य रूपमा बढेको जोशीले बताए। भक्तजनको सहजताका लागि धाम व्यवस्थापन समितिले स्वयंसेवक परिचालन, सुरक्षा व्यवस्था, खानेपानी, सरसफाई र स्वास्थ्य सहायता कक्ष सञ्चालन गरेको

थियो। पूर्वको पशुपतिनाथका रूपमा परिचित अर्जुनधारा जलेश्वरधाममा साउन महिनाभर विशेष धार्मिक कार्यक्रम हुँदै आएका छन्। धामका मूल गुरु अग्निप्रसाद सिन्देलका अनुसार मान्य दिनमा समेत

बीकटी ८ चेला

सुनसरी घटनापछि शान्ति र सद्भाव कायम गर्न सरकारी पहल तीव्र

दमक/ सुनसरीको देवानगञ्ज-३, कप्तानगञ्जमा भएको घटनापछि सामाजिक सद्भाव कायम राख्न सरकारले पहल, सुरक्षा व्यवस्थापन र समन्वयलाई तीव्र बनाएको छ। घटनामा घाइते रविन्द्र मेहताको उपचारका क्रममा मृत्यु भएपछि मानवीय क्षति बढे पनि थप अग्रिम घटना हुन नदिन सरकारले प्रभावित पक्षसँग छलफल र सुरक्षा सतर्कता बढाएको हो। २२ वर्षीय रविन्द्र मेहताको मंगलबार विष्णुवन विस्वविद्यालय शिवालय अस्पताल महाराजगञ्जमा उपचारका क्रममा मृत्यु भएको हो। वार्ता तिघ्रामा गोली लागेर गम्भीर घाइते भएका उनलाई विराटनगरमा उपचारपछि थप उपचारका लागि शुक्रबार एयर एम्बुलेन्समार्फत काठमाडौँ ल्याइएको थियो। उपचारका क्रममा बुढाको शल्यक्रिया गरिए पनि स्वास्थ्यमा सुधार आउन नसकेपछि उनको मृत्यु भएको हो।

यस घटनामा यसअघि सुनसरीका ओमप्रकाश मेहता र जयप्रकाश मेहता तथा सिराहाको गोलबजारमा भएको प्रशस्तनका क्रममा गणेश यादवको मृत्यु भएको थियो। घटनामा घाइते अन्य व्यक्तिको विभिन्न अस्पतालमा उपचार भइरहेको छ।

घटनापछि गृहमन्त्री सुब्रन्त गुरुङले प्रभावित समुदायका प्रतिनिधि, स्थानीय सरोकारवाला र मृतकका परिवारसँग संवाद अघि बढाएका छन्। उनले हिन्दु र मुस्लिम समुदायका आवाजसँग छुट्टाछुट्टै छलफल गर्दै सामाजिक सद्भाव, शान्ति र आपसी विश्वास कायम राख्न सबै पक्षलाई संयमता अपनाउन आग्रह गरेका छन्।

यसअघि सुनसरीमा ज्यान गुमाएका ओमप्रकाश र जयप्रकाश मेहताका परिवारसँग सरकारले सातवटै सहमति गरिसकेको छ। सहमतिअनुसार मृतकलाई सहिद घोषणा गर्ने प्रक्रिया अघि बढाउने, परिवारलाई १० लाख रूपैयाँ राहत उपलब्ध गराउने, एक सदस्यलाई रोजगारी दिने तथा घटनाको निष्पक्ष छानविन गरी दोषीमाथि कारवाही गर्ने व्यवस्था गरिएको छ। स्थानीय तह र कोशी प्रदेश सरकारले समेत राहत तथा सहयोगको घोषणा गरेका छन्।

मुख्यमन्त्री कार्कीविरुद्ध एमाले सांसदको हस्ताक्षर अभियान

बिराटनगर/ कोशी प्रदेशका

मुख्यमन्त्री तथा नेकपा (एमाले) स सदस्य दलका नेता हिक्मतकुमार कार्कीविरुद्ध एमालेभित्र हस्ताक्षर अभियान तीव्र बनेको छ। मुख्यमन्त्री परिवर्तनको पक्षमा रहेका सांसदहरूले सोमबार साँझसम्म ३१ जना सांसदको हस्ताक्षर जुटाउने दाबी गरेका छन् भने शीर्ष नेतृत्वसँगको छलफलबाट सहमति नजुटे उक्त हस्ताक्षरलाई

दलको नेतामाथि अविश्वास प्रस्ताव अघि बढाउन प्रयोग गर्ने तयारी गरिएको स्रोतले जनाएको छ।

स्रोतका अनुसार हस्ताक्षर अभियानमा केही मन्त्रीसमेत सहभागी भएका छन्। खानेपानी, ऊर्जा तथा सिँचाई मन्त्री तिलचन पाठक तथा आन्तरिक मामिला तथा कानून मन्त्री एवं सरकारका प्रवक्ता इन्द्रमणि पराजुलीले हस्ताक्षर

गरेको दाबी गरिएको छ। यस्तै सामाजिक विकास मन्त्री रामकुमार मेलाले राजीनामा दिएर अभियानमा सहभागी हुने तयारी गरेको स्रोतको भनाइ छ। अभियानमा सक्रिय एक सांसदका अनुसार पार्टी अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीसँगको छलफलबाट समझान ननिस्किए मुख्यमन्त्री परिवर्तनको प्रक्रिया अघि बढाइने।

बीकटी ८ चेला

ट्रान्सफर्मर खरिदको शिलबन्दी कोटेशन पेश गर्ने सम्बन्धी सूचना

प्रथम पटक सूचना प्रकाशित मिति : २०८३/०८/१९ गते

यस संस्थाको बाई नं. १० स्थित ठेकी स्थलमा जडान गर्न ट्रान्सफर्मर खरिद गर्न NEEK वा सोसरहको 11/0.4kV, 150kVA, 3-ph, 50Hz ONAN, IEC/NEA standard, No load loss (Watts)295, Load loss (Watts)1675 मापदण्डको स्टर्मेट बमोर्जिम म.अ.व. कर सहित रु.१०,००,०००/- अक्षेप्री दश लाख रूपैयाँ मात्र नवहने गरी सूचना प्रकाशित भएको मितिले १५ दिन भित्रमा कार्यालयबाट तयार गरेको कोटेशन भरी शिलबन्दी कोटेशन पेश गर्ने सम्बन्धित ट्रान्सफर्मर उत्पादन कम्पनी वा सप्लायर्सलाई जानकारीको लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ।

खानेपानी तथा सरसफाई उपभोक्ता संस्था
दमक-९, भापा

सम्पादकीय

पूर्वाधार निर्माणमा लापरबाही

नेपालमा राष्ट्रिय गौरव तथा रणनीतिक महत्वका पूर्वाधार आयोजनाहरू तोकिएको समयमै सम्पन्न हुन नसक्नु नयाँ विषय रहेन । एशियाली विकास बैंक (एडिबी) को ४६ अर्ब रूपैयाँ ऋण सहयोगमा निर्माणधीन एसियन हाइवे (कौंकडभट्टा-लौकही सडक खण्ड) पनि अहिले सरकारी निकायहरूबीचको फितलो सम्न्वय र ठेकेदारको गैरजिम्मेवारीपनको सिकार बनेको छ । आयोजना क्षेत्रमा रहेका बिजुलीका पोलहरू बेलेमा स्थानान्तरण नहुँदा ६५ किलोमिटर लामो यस महत्वपूर्ण सडकको स्तरोन्नति कार्य नराम्ररी प्रभावित भएको छ, जसले समग्र आयोजनाको भविष्यमाथि नै प्रश्नचिन्ह खडा गरिदिएको छ ।

सडक विस्तारको काम सुस्त हुनुमा नेपाल विद्युत प्राधिकरण र निर्माण कम्पनीहरूको लापरबाही स्पष्ट देखिन्छ । भूभागको दमक बजार क्षेत्रमा विद्युतीय पोलकै कारण फ्लाई ओभर निर्माणको काम ठप्प हुनु र क्षेत्रीय कार्यालय विराटनगरबाट पोल सार्ने ठेक्का पाएको सोहन कन्स्ट्रक्सन १५ दिनदेखि सम्पर्कविहीन हुनु चरम गैरजिम्मेवारीको उदाहरण हो । पूर्वी सण्डको ४५ किलोमिटर क्षेत्रमा रहेका ६ वटा पोलमध्ये दुई महिनामा जम्मा ८० वरिँ १०० वटा मात्र सार्नुका साथै केही गति किट धीमा छ भने पुष्टि भई । समग्र आयोजना क्षेत्रमा हालसम्म करिब ३० प्रतिशत मात्र पोल स्थानान्तरण भएको र सन् २०२० को जनवरीभित्र काम सम्पन्न गर्नुपर्ने लक्ष्य रहँदै उनै १ हजार ५ सयभन्दा बढी पोल हटाउन बाँकी रहनुले समयमै निर्माण सकिनेमा गम्भीर संशय पैदा गरेको छ ।

आयोजना प्रमुखहरू र ठेकेदार कम्पनीहरूले खानेपानीका पाइप, सहरी क्षेत्रको संरचना वा विद्युत प्राधिकरणलाई चेपे देखाएर पछिन् खोजे पनि यस्ता प्राविधिक र प्रशासनिक अडचनहरू आयोजना सुरु हुनुअघि नै सुल्झ्याउनुपर्ने विषय हुन् । निर्माण सुरू भइसकेपछि पनि निकायहरूबीच समन्वय नहुनु र जिम्मेवारी पाएका कम्पनीहरू अलपल हुनुले निरामनकारी निष्कर्षको फितलो अनुमानलाई उजागर गर्छ । तथार्थ, सम्बन्धित मन्त्रालय, सडक विभाग र नेपाल विद्युत प्राधिकरणले तत्काल गम्भीरता देखाएर सम्पर्कविहीन ठेकेदारमाथि कडा कानुनी कारवाही अघि बढाउनुपर्छ । साथै, अन्तर-निकाय समन्वयलाई तीव्र बनाउँदै पोल तथा खानेपानीका पाइप स्थानान्तरणको कामलाई युत्पुस्तरमा अघि नबढाउने हो भने यो आयोजना पनि बजेट र समय दुवै बढाउने अर्को आयोजना बन्ने पक्का छ ।

डा. प्रा.डा. कृष्णकान्त पाराजुली

विश्वविद्यालय स्थापनाको मूल उद्देश्य ज्ञान उत्पादन गर्नु र त्यसलाई विवरण गर्नु हो । यस प्रक्रियाको केन्द्रमा रहने प्राध्यापक विश्वविद्यालयका बौद्धिक सम्पदाको विवरण तथा ज्ञान उत्पादनका प्रमुख संवाहक हुन् । अनुसन्धानमार्फत उनीहरूले नयाँ तथ्य, रिसर्च, प्रविधि वा समाधानको विकास गरी समाज, राष्ट्र र विश्वका लागि नयाँ ज्ञान उत्पादन गर्छन् । त्यस ज्ञानलाई कक्षाकोठा, अध्येतन, सेमिनार, सम्मेलन, कार्यशाला, अनुसन्धान लेख, पुस्तक तथा अन्य शैक्षिक प्रकाशनमार्फत विद्यार्थी, पेशा पेशागत र समाजमा वितरण गर्छन् ।

विश्वविद्यालय केवल ज्ञान हस्तान्तरण गर्ने संस्था मात्र नभई निरन्तर नयाँ ज्ञान उत्पादन, परीक्षण र प्रसार गर्ने वैज्ञानिक केन्द्रका रूपमा स्थापित हुन्छ, जहाँ अनुसन्धान र अध्यापन एकआपकै अपरिपूरक र अविभाज्य आधार हुन् । प्रभावकारी अध्यापन र गुणस्तरीय अनुसन्धानका लागि प्राध्यापकले कक्षाकोठाभित्र मात्र सीमित नभई शैक्षिक अन्तिक्रिया तथा अन्तर्ज्ञान शिक्षण, सिकाइमा सक्रिय रहदै आफ्नो ज्ञान र सिपलाई निरन्तर अद्यावधिक गर्नु पर्छ । यही निरन्तर बौद्धिक सक्रियताले विश्वविद्यालय ज्ञान उत्पादन, परीक्षण, नवप्रवर्तन र प्रसार गर्ने गतिशील वैज्ञानिक केन्द्रका रूपमा स्थापित हुन्छ ।

विश्वविद्यालयले आफ्नो मूल उद्देश्य अनुसार ज्ञान उत्पादन र वितरण गर्ने विश्वविद्यालयका प्राध्यापकलाई केवल अध्यापन गर्ने कर्मचारीका रूपमा होइन, ज्ञान सिर्जनाकर्ता र प्राज्ञिक नेतृत्वकर्ताका रूपमा कार्य गर्ने सन्ने वातावरण सुनिश्चित गर्नु पर्छ, जुन अन्तर्राष्ट्रिय अस्थास पनि हो । यसका लागि शैक्षिक स्वतन्त्रता, अनुसन्धानमैत्री वातावरण, आधुनिक अनुसन्धान पूर्वाधार, व्यक्तिगत

कार्यालय, प्रयोगशाला, समृद्ध पुस्तकालय, उच्च गतिको इन्टरनेट तथा अनुसन्धान डाटाबेसमा पहुँच उपलब्ध गराउनु पर्छ । अध्यापन, अनुसन्धान र संस्थागत सेवाविवर सन्तुष्टि कान्छाभार निर्धारण गरी अनुसन्धानका लागि पर्याप्त समय सुनिश्चित गरिनु पर्छ । प्राध्यापकको व्यावसायिक विकासका लागि सेमिनार, सम्मेलन, तालिम, अन्तर्राष्ट्रिय सहकार्य तथा अनुसन्धान अनुदानको व्यवस्था, जनित तथा पुस्तक प्रकाशनमा आर्थिक सहयोग, सहज जीवनयापनका लागि प्रतिस्पर्धी परिश्रमिक, पारदर्शी पदोन्नति प्रणाली, सामाजिक सुरक्षा आदि सुनिश्चित गर्न आवश्यक छ । विश्वका उत्कृष्ट विश्वविद्यालयहरूको अभ्यासले प्राध्यापकका लागि अनुकूल शैक्षिक तथा अनुसन्धान वातावरण, पर्याप्त पूर्वाधार र संस्थागत सहयोग उपलब्ध गराउनु ज्ञान उत्पादन, गुणस्तरीय अध्यापन तथा नवप्रवर्तनमा उल्लेखनीय बृद्धि हुने तथ्य स्थापित गरेको छ ।

अन्तर्राष्ट्रिय उत्कृष्ट अभ्याससँग तुलना गर्दा नेपालका विश्वविद्यालयको व्यवस्थापन प्रणाली तथा राम्रको अनुदान नीतिमा उल्लेखनीय सुधार आवश्यक देखिन्छ । अधिकांश विश्वविद्यालयमा अनुसन्धान, नवप्रवर्तन र गुणस्तरीय अध्यापनलाई केन्द्रमा राखी सोतसाधन परिचालन गर्ने स्पष्ट रणनीति तथा परामर्शमूलीक व्यवस्थापन प्रणालीको अभाव छ । राम्रको अनुदान पनि प्रायः नियमित प्रशासकीय तथा सञ्चालन खर्चमै सीमित रहने गरेको छ भने अनुसन्धान पूर्वाधार, प्रयोगशाला, पुस्तकालय, डिजिटल डाटाबेस, प्रतिस्पर्धात्मक अनुसन्धान कोष तथा अन्तर्राष्ट्रिय सहकार्यमा पुग्ने लगानी हुन सकेको छैन । फलस्वरूप प्राध्यापकमा नियमित अध्ययन, अनुसन्धान र ज्ञान अद्यावधिक गर्ने अवसर सीमित हुँदा नयाँ ज्ञान उत्पादन कमजोर बनेको छ । अनुसन्धान कमजोर हुँदा अध्यापन पनि अद्यावधिक र अनुसन्धानमा आधारित हुन सक्दैन, जसले विद्यार्थी तथा समाजमा हुने ज्ञान वितरणको गुणस्तरलाई समेत प्रत्यक्ष रूपमा प्रभावित गर्छ ।

नेपाली विश्वविद्यालयका प्राध्यापकमा उल्लेखनीय शैक्षिक योगदान गर्ने धेरै उदाहरण भए पनि समग्र विश्वविद्यालय प्रणालीमा केही गम्भीर चुनौती देखिन्छन् । नियमित अध्ययन, अनुसन्धान र अन्तर्राष्ट्रियस्तरको प्रकाशन संस्कृति अपेक्षा

अनुसार संस्थागत हुन सकेको छैन । अनुसन्धान प्रायः ज्ञान उत्पादन, नवप्रवर्तन वा राष्ट्रिय सभ्यताको समाधानभन्दा पदोन्नति, वृत्तिविकास वा औपचारिक मूल्यांकनका आवश्यकतामा केन्द्रित हुने गरेको भन्ने आलोचना पनि सुनिने गरेको छ । अनुसन्धानका निष्कर्षलाई अध्यापनमा समावेश गर्ने, अन्तर्राष्ट्रिय सहकार्य विस्तार गर्ने तथा अनुसन्धानलाई समाज र उद्योगसँग जोड्ने अभ्यास कमजोर छ । डिजिटल प्रविधि, बहुविधपगत अनुसन्धान र अन्तर्राष्ट्रिय अनुसन्धान सञ्जालमा सहभागिता पनि सीमित देखिन्छ । केही अवस्थामा प्राज्ञिक उत्तरदायित्वभन्दा सेवास्वीधारा र अधिकारप्रति बढी जोड दिने तथा कर्तव्यभन्दा अधिकारमूलीक सोच हावी हुने प्रवृत्तिवारे पनि प्रश्न उठ्ने गरेका छन् । यद्यपि यी चुनौतीहरू प्रत्यक्ष प्राध्यापकसँग मात्र सम्बन्धित होइनन्, कमजोर अनुसन्धान पूर्वाधार, सीमित अनुदान, अत्यधिक अध्यापन भार, अस्थिर व्यवस्थापन तथा अनुसन्धानमैत्री नीतिको अभावले पनि यस अवस्थालाई प्रभावित गरेको छ ।

नेपाली विश्वविद्यालयका प्राध्यापकहरू सम्वन्धी संस्थागत अनुशासनका केही गुनगमा समय समयमा उठ्ने गरेका छन् । तोकिएको कक्षा निर्वाहमा रूपमा नलिने, निश्चित समयमा कक्षाभार पुरा नगर्ने, विद्यार्थी पराससँग तथा अनुसन्धान मार्गदर्शनमा पठाउन समय नदिने, शैक्षिक तथा अनुसन्धान गतिविधिमा अपेक्षित सक्रियता नदेखाउने तथा संस्थागत उत्तरदायित्वलाई पूर्ण रूपमा निर्वाह नगर्ने जस्ता प्रवृत्तिलाई गम्भीर रूपमा सम्बोधन गर्न आवश्यक छ ।

विश्वविद्यालयमा उत्तरदायित्व, अनुशासन र संस्थागत सम्बन्धका काम राख्न प्राध्यापकको नियमित कार्यालय उपस्थिति आवश्यक हुन्छ । कार्यालयमा दैनिक एक पटक उपस्थित हुने व्यवस्था संस्थागत अनुशासनका दृष्टिले उपयुक्त मान्न सकिन्छ । विश्वविद्यालय प्रशासनको सफलता प्राध्यापकको हाजीरीको कडाइबाट होइन, विश्वविद्यालयले उत्पादन गरेको ज्ञान, अनुसन्धानको गुणस्तर, नवप्रवर्तन, अन्तर्राष्ट्रिय प्रकाशन तथा शैक्षिक प्रतिष्ठाबाट मापन गर्नु पर्छ । विश्वविद्यालयका प्राध्यापकको कार्य कक्षाकोठाभित्र मात्र सीमित नभई अनुसन्धान, पुस्तकालय अध्ययन, अनुसन्धान संस्थासंगको सहकार्य, सेमिनार, सम्मेलन, थोस सुपरिवेक्षण

तथा अन्तर्राष्ट्रियविद्यालयीय अन्तिक्रिया जस्ता गतिविधि पनि उनीहरूका नियमित जिम्मेवारी हुन् । यस्तो अवस्थामा प्रत्येक कक्षा सुरु हुनुअघि र समाप्तिपछि अनिवार्य रूपमा दुई पटक डिजिटल हाजीरी गर्नुपर्ने व्यवस्था व्यावहारिक मात्र होइन, विश्वविद्यालयीय कार्यको प्रकृतिसँग पनि मेल खाँदैन । यसले प्राध्यापकलाई अनावश्यक रूपमा व्यग्रपसमा बाधिर अनुसन्धान, अध्ययन र प्राज्ञिक सहकार्यका अवसर सीमित गर्न सक्छ । प्रभावकारी अध्यापनका लागि पनि एक घण्टाको कक्षापूर्व प्राध्यापकले कम्तीमा तीन घण्टा अध्ययन, सन्दर्भ सामग्रीको समीक्षा, अनुसन्धान र पाठ तयारीमा समय दिनुपर्ने अन्तर्राष्ट्रिय मान्यता छ । विश्वविद्यालयीय उत्तरदायित्वको मापन भौतिक उपस्थिति होइन, प्राध्यापकको ज्ञान उत्पादन, अनुसन्धानको गुणस्तर, अध्यापनको प्रभावकारिता र समाजमा पुर्णपरापूर्व बौद्धिक योगदानका आधारमा गरिनु नै विश्वविद्यालयको मूल उद्देश्य र अन्तर्राष्ट्रिय उत्कृष्ट अभ्याससँग बढी अनुकूल हुन्छ ।

नेपालका अधिकांश विश्वविद्यालयका एनेले प्रधानमन्त्रीलाई कुलपति र शिक्षामन्त्रीलाई सहकुलपति ताकी विश्वविद्यालयको नीतिगत संरक्षण र सम्बन्धको जिम्मेवारी दिएको छ । दैनिक शैक्षिक, प्राज्ञिक तथा प्रशासनिक सञ्चालन भने उपकुलपति, रेक्टर र रजिस्ट्रार जस्ता सम्बन्धित क्षेत्रका विशेष पदाधिकारी मार्फत हुने व्यवस्था गरिएको छ । व्यवहारमा विश्वविद्यालयको स्वायत्तता र प्राज्ञिक स्वतन्त्रताको सीमालाई पर्याप्त सम्मान नगरी राजनीतिक नेतृत्वाट दैनिक प्रशासकीय तथा प्राज्ञिक नियन्त्रण समेत निरन्तर दिने प्रवृत्तिवारे प्रश्न उठ्ने गरेका छन् । अर्कोतर्फ विश्वविद्यालयको स्वायत्त अधिकार रक्षा गर्ने एनेले प्रदान गरेको चक्रवर्ती प्रयोग गरी विश्वविद्यालयलाई प्राज्ञिक मायमण्डका आधारमा सञ्चालन गर्नुपर्ने उपकुलपतिहरू पनि कतिपय अवस्थामा स्वतन्त्र नै तत्त्वभन्दा राजनीतिक निर्देशनको कार्यान्वयनमै सीमित हुने गरेको देखिन्छ ।

फलस्वरूप विश्वविद्यालयहरू स्वतन्त्र बौद्धिक संस्थाका रूपमा विकसित हुन नसकी सरकारी छायामा सञ्चालित संस्था जस्ता देखिन थालेका छन् । यसरी विश्वविद्यालयको नेतृत्वले आफूलाई नियन्त्रण गर्ने निकायप्रति उत्तरदायी देखिने प्रयासमा परिणाममूली विश्वविद्यालय व्यवस्थापनभन्दा आश्रय कार्यान्वयनलाई प्राथमिकता दिएको देखिन्छ । विश्वविद्यालय सञ्चालनको मूल आधार ज्ञान उत्पादन, अनुसन्धान र शैक्षिक उत्कृष्टता हो भने त्यसलाई स्पष्ट रूपमा स्थापित गर्न नसक्नु तथा प्राज्ञिक स्वायत्तताको पश्चमा दृढतापूर्वक उर्ध्वन नसक्नु नै विश्वविद्यालयीय नेतृत्वको प्रमुख चुनौती बनेको छ । विश्वविद्यालयको गरिमा, अनुसन्धान संस्कृति र अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिस्पर्धात्मकता सुदृढ गर्न एनेले परिकल्पना गरेको स्वायत्तता, प्राज्ञिक नेतृत्व र संस्थागत उत्तरदायित्वको प्रभावकारी कार्यान्वयन हुन सकेको देखिन्छ ।

उच्च शिक्षालाई राष्ट्रिय विकासको प्रमुख आधार बनाउन विश्वविद्यालयको सम्पूर्ण प्रणालीलाई परिणाममूली, अनुसन्धानकेन्द्रित र स्वायत्त बनाउनु आवश्यक छ । यसका लागि सरकारको लगानी प्रशासनिक खर्चभन्दा बढी अनुसन्धान, प्रयोगशाला, डिजिटल श्रोत, अन्तर्राष्ट्रिय सहकार्य तथा प्रकाशन, नवप्रवर्तन तथा समाजमा पुर्णपरापूर्व योगदानका आधारमा गरिनु पर्छ । संस्थागत अनुशासन सुनिश्चित गर्ने प्रभावकारी अनुगमन, पारदर्शी कार्यसम्पन्नमा मूल्यांकन तथा स्पष्ट दृष्ट-परिष्कार प्रणाली लागू गरिनु पर्छ र प्राज्ञिक कार्यको प्रकृति र प्रति नुसार आवश्यक लचकता पनि कायम रहनु पर्छ । विश्वविद्यालयको नीतिगत नेतृत्व र दैनिक सञ्चालनविषय स्पष्ट सीमा निर्धारण गरी प्राज्ञिक निर्णय विशेषज्ञ नेतृत्वलाई नै सुम्पिनु पर्छ, जसले संस्थागत स्वायत्तता र उत्तरदायित्व दुवैलाई सुदृढ बनाउछ । अतः विश्वविद्यालयको उत्कृष्टता निम्नान्वय, श्रोत-साधन तथा प्रशासनिक कठोरावस्था होइन, बौद्धिक स्वतन्त्रता, गुणस्तरीय अनुसन्धान, उत्तरदायी नेतृत्व, सशक्त व्यवस्थापन र उपलब्धतामा आधारित मूल्यान्वयबाट मात्र सम्भव हुन्छ । यही दिशामा भएका सुधारहरू नै नेपाली विश्वविद्यालयलाई विश्वस्तरीय, प्रतिस्पर्धी र अन्तर्राष्ट्रियस्तरको ज्ञान सिर्जना केन्द्रका रूपमा स्थापित गर्न सक्छ । (राजा)

मानव शरीरका ७ तर्फ :
परम्पराले के भन्छ ?

प्राप्त हुनु जस्ता दावीहरूलाई आधुनिक विज्ञानले पुष्टि गरेको छैन ।

७) सहजार् चक्र

सहजार् चक्र टाउकोको सबैभन्दा माथिल्लो भागमा रहेको सातौँ चक्र मानिन्छ । योगिक परम्पराअनुसार यसको सम्बन्धित तत्व शुद्ध चेतना मानिन्छ, जुन पञ्चमहाभूतभन्दा परको अवस्थालाई जनाउने अवधारणा हो । यस चक्रसँग वैजनी वा सेतो रङ सम्बन्धित मानिन्छ । परम्परानुसार रूपमा यसको कतिपय निश्चित बीज मन्त्र मानिन्छ, तर धेरै साधकहरूले ध्यानका क्रममा 'ॐ' को जप गर्ने गर्छन् । यसलाई चेतनाको उच्च अवस्था, आत्मबोध तथा आध्यात्मिक विकाससँग सम्बन्धित मानिन्छ ।

यो चक्र सन्तुलित हुँदा व्यक्ति गहिरो शान्ति, जीवनप्रति सकारात्मक दृष्टिकोण र आत्मिक सन्तुष्टि अनुभूति गर्ने सक्ने विश्वास गरिन्छ । असन्तुलित हुँदा जीवनको उद्देश्यबारे अन्योल, आन्तरिक खालीपन वा आध्यात्मिक रूचिमा कमी अनुभव हुन सक्ने योगिक मान्यता छ । अतिरिक्त, अवस्थामा व्यक्ति दैनिक जिम्मेवारीभन्दा आध्यात्मिक विषयमै अत्यधिक डुल्ने, व्यावहारिक जीवनलाई बेवास्ता गर्ने वा आफूलाई विशेष आध्यात्मिक स्तरमा पुगेको ठान्ने प्रवृत्ति देखिन सक्ने विश्वास गरिन्छ ।

सात चक्रको अवधारणा हजारौँ वर्षदेखि योग, ध्यान र तांत्रिक रश्मिको महत्त्वपूर्ण हिस्सा रहदै आएको छ । अरै साधकले ध्यान, योग र आध्यात्मिकतामा माध्यमाबाट यी चक्रहरूको सन्तुलनमा काम गर्ने प्रयास गर्छन् । यद्यपि आधुनिक विज्ञानले चक्रहरूको अस्तित्वलाई प्रमाणित गरेको छैन, त्यसैले यसलाई आध्यात्मिक तथा दार्शनिक अवधारणाका रूपमा बुझ्नु उपयुक्त हुन्छ । यदि विवेकपूर्ण ढङ्गले योग, ध्यान, स्वस्थ जीवनशैली र आध्यात्मिकतासँग जोडेर अभ्यास गरियो भने यसले मानसिक शान्ति, आत्मअनुशासन र सकारात्मक सोचको विकासमा सहयोग पुग्न सक्ने अनुभव अरै साधकहरूले बोका गर्ने गरेका छन् । - सन्कलक : **अर्ध अर्धशरीर** (आइए र गुगलको सहयोगमा)

२) स्वास्थि चक्र

स्वास्थिचक्र चक्र नाभीभन्दा केही तल रहेको मानिन्छ । योगिक परम्पराअनुसार यसको सम्बन्धित तत्व जल हो । यस चक्रसँग सुतल रङ सम्बन्धित मानिन्छ भने यसको बीज मन्त्र 'व' हो । यसले भावना, सिर्जनशीलता, आनन्द तथा मानवीय सम्बन्धसँग सम्बन्ध राख्ने विश्वास गरिन्छ ।

यो चक्र सन्तुलित हुँदा व्यक्ति भावनात्मक रूपमा सहज, सिर्जनशील र नयाँ अनुभव स्वीकार्न इच्छुक हुने मानिन्छ । असन्तुलित हुँदा चक्र पेरणाको कमी, भावनात्मक अस्थिरता वा सम्बन्धमा कठिनाई देखिन सक्ने योगिक मान्यता छ । अतिरिक्त, अवस्थामा व्यक्ति भावनामा धेरै बन्ने, शक्तिगत अन्त्यको छोडीमा केन्द्रित हुने वा अत्यधिक अत्यधिक निर्भर बन्न सक्ने विश्वास गरिन्छ । ध्यानका क्रममा 'वं' मन्त्रको जपलाई पनि यस चक्रसँग सम्बन्धित अभ्यास मानिन्छ ।

३) मणिपूर चक्र

मणिपूर चक्र नाभीको माथिल्लो भागमा रहेको मानिन्छ । योगिक परम्पराअनुसार यसको सम्बन्धित तत्व अग्नि हो । यस चक्रसँग पहिलो रङ सम्बन्धित मानिन्छ भने यसको बीज मन्त्र 'र' हो । आध्यात्मिकता, इच्छाशक्ति, आत्मअनुशासन तथा निर्णय क्षमतासँग यसको सम्बन्ध रहेको विश्वास गरिन्छ ।

यो चक्र सन्तुलित हुँदा व्यक्ति आफ्नो क्षमता पहिचान गर्ने, जिम्मेवारी वहन गर्ने र लक्ष्य प्राप्तिका लागि निरन्तर प्रयास गर्ने स्वभावको हुने मानिन्छ । असन्तुलित हुँदा आत्मविश्वासमा कमी, निर्णय लिने कठिनाई वा आत्मसन्देह बढ्न सक्ने योगिक मान्यता छ ।

अतिरिक्त, अवस्थामा व्यक्ति निम्नान्वय गर्ने खोज्ने, रिस बाँड्ने उठ्ने, प्रतिक्रिया भावना अत्यधिक हुने वा अहंकार बढ्न सक्ने विश्वास गरिन्छ । ध्यानका क्रममा 'र' मन्त्रको जपलाई पनि उपयोगी मानिन्छ ।

४) अनाहत चक्र

अनाहत चक्र छातीको बीच भागमा रहेको चौथो चक्र मानिन्छ । योगिक परम्पराअनुसार यसको सम्बन्धित तत्व वायु हो । यस चक्रसँग हरियो रङ सम्बन्धित मानिन्छ भने यसको बीज मन्त्र 'य' हो । प्रेम, करुणा, शान्त, सहानुभूति तथा भावनात्मक सन्तुलनसँग यसको सम्बन्ध रहेको विश्वास गरिन्छ ।

यो चक्र सन्तुलित हुँदा व्यक्ति आफू र अरुप्रति दयालु, सहयोगी र अहंशील हुने मानिन्छ । असन्तुलित हुँदा सम्बन्धमा द्विरी, भावनात्मक पीडा, एकोपन वा विश्वास गर्न कठिन हुने अवस्था आउन सक्ने योगिक मान्यता छ । औसतसँग हृदय व्यक्त आफूले आवश्यकतालाई बेवास्ता गरेर अरुको समस्यामा अत्यधिक डुल्ने वा सम्बन्धमा अत्यधिक आक्रामक बन्न सक्ने विश्वास गरिन्छ । 'य' मन्त्रको जपलाई पनि यस चक्रसँग सम्बन्धित अभ्यासका रूपमा लिइन्छ ।

५) विशुद्ध चक्र

विशुद्ध चक्र घाँटीको क्षेत्रमा रहेको मानिन्छ । योगिक परम्पराअनुसार यसको सम्बन्धित तत्व आकाश हो । यस चक्रसँग नीलो रङ सम्बन्धित मानिन्छ भने यसको बीज मन्त्र 'ह' हो । सत्य बोल्ने क्षमता, स्पष्ट अभिव्यक्ति, सुन्ने क्षमता तथा प्रभावकारी सञ्चारसँग यसको सम्बन्ध रहेको विश्वास गरिन्छ ।

यो चक्र सन्तुलित हुँदा व्यक्ति आफ्नो विचार समानापूर्वक र स्पष्ट रूपमा व्यक्त

गर्न सक्ने मानिन्छ । असन्तुलित हुँदा आफूलाई व्यक्त गर्न कठिन हुने, आफ्ना भावना व्यक्त गर्न सक्ने वा आवश्यक कुरा भन्न नसक्ने अवस्था आउन सक्ने विश्वास गरिन्छ । औसतसँग अवस्थामा व्यक्ति आवश्यकता भन्दा धेरै बोल्ने, अरुको कुरा कम सुन्ने वा अपेक्षा विचारलाई सधैं सही ठान्ने प्रवृत्ति देखिन सक्ने योगिक मान्यता छ । ध्यानका क्रममा 'ह' मन्त्रको जप गर्ने चलन पनि रहेको छ ।

६) बाया चक्र

आधा चक्र दुई भौवीचको भागमा रहेको मानिन्छ । योगिक परम्पराअनुसार यसको सम्बन्धित तत्व मन (कतिपय परम्परामा महत्त्व) मानिन्छ, जुन पञ्चमहाभूतभन्दा माथिल्लो चेतनाको स्तरलाई जनाउने अवधारणा हो । यस चक्रसँग गाढा नीलो (इन्डिगो) रङ सम्बन्धित मानिन्छ । यसको बीज मन्त्र अरै परम्परामा 'ॐ' मानिन्छ भने केही परम्परामा 'वं' को पनि प्रयोग गरिन्छ । अन्तर्ज्ञान, विवेक, आध्यात्मिकता, कल्पनाशक्ति तथा गहिरो सोचसँग यसको सम्बन्ध रहेको विश्वास गरिन्छ । यो चक्र सन्तुलित हुँदा व्यक्ति स्पष्ट सोच्ने, निर्णय गरी विवेक प्रयोग गर्ने र आत्मविवेकलेपण गर्न सक्षम हुने विश्वास गरिन्छ ।

असन्तुलित हुँदा निर्णयमा अन्योल, एकाग्रताको कमी वा आफूले विचारप्रति अनिश्चितता अनुभव हुन सक्ने योगिक मान्यता छ ।

अतिरिक्त, अवस्थामा व्यक्ति सामान्य घटनामा पनि अत्यधिक अर्थ खोज्ने, कल्पना गर्ने हेराउने वा आध्यात्मिक अवस्थालाई नतल रूपमा व्याख्या गर्ने प्रवृत्ति देखिन सक्ने मान्यता छ । 'त्यो नैत्र बुझ्नु' वा अतीतिकर शक्ति

योग, तन्त्र र केही पूर्वीय दर्शनहरूमा मानव शरीरमा सात प्रमुख चक्र रहेको अवधारणा वर्णन गरिएको छ । संस्कृतमा 'चक्र' को अर्थ घुम्ने चक्का वा केन्द्र हो । यी चक्रहरूलाई शरीर र चेतनाबीचको ऊर्जात्मक केन्द्रका रूपमा व्याख्या गरिन्छ । आधुनिक चिकित्सा शास्त्रले चक्रहरूको भौतिक अस्तित्व वा ऊर्जात्मक संरचनालाई वैज्ञानिक रूपमा पुष्टि गरेको छैन । सन्धा ७ लाई संसारका विभिन्न सभ्यता र आध्यात्मिक परम्परा पनि विशेष स्थान छ । सात महोदय, इन्द्रेणीसात योग, सैन्तिका सात स्वर्ग र हिन्दु विद्वान्मा लिखित सात पंथा यसको उदाहरण हुन् । यिनै कारणले संख्या ७ आध्यात्मिक परम्परामा पनि विशेष स्थान छ । त्यसैले यहाँ प्रस्तुत विश्वविद्यालय वैज्ञानिक लक्ष्यलाई पनि योगिक तथा आध्यात्मिक परम्पराले कोटिएको रूपमा बुझ्नुपर्छ ।

१) मुलाधार चक्र

मुलाधार चक्र मेरुदण्डको सबैभन्दा तल्लो भागमा रहेको पहिलो चक्र मानिन्छ । योगिक परम्पराअनुसार यसको सम्बन्धित तत्व पृथ्वी हो । यस चक्रसँग रातो रङ सम्बन्धित मानिन्छ भने यसको बीज मन्त्र 'ल' हो । जीवनको आधार, सुरक्षा, स्थिरता तथा अस्तित्वको भावनासँग यसको सम्बन्ध रहेको विश्वास गरिन्छ ।

यो चक्र सन्तुलित भएको विश्वास गरिँदा व्यक्ति धैर्यवान्, स्थिर, आत्मविश्वासी र परिस्थितिसँग सहज रूपमा जुज्न सक्ने हुन्छ । जीवनमा आउने परिवर्तनलाई शान्त मनले स्वीकार्ने क्षमता पनि यससँग सम्बन्धित मानिन्छ । मुलाधार चक्र असन्तुलित हुँदा अश्रुआँको भावना, भविष्यप्रति को अत्यधिक चिन्ता, डर वा अस्थिरता बढ्न सक्ने योगिक मान्यता छ ।

केही योगिक परम्पराअनुसार यो चक्र अतिरिक्त हृदय व्यक्त धन, सम्पत्ति, भोजन, आराम वा भौतिक वस्तुप्रति अत्यधिक आकर्षित हुन सक्ने, परिवर्तन स्वीकार्न कठिन मान्ने तथा जिद्दी स्वाभाव देखिन सक्ने विश्वास गरिन्छ । यस चक्रसँग सम्बन्धित अभ्यासहरूमा ध्यान, सचेत श्वासप्रश्वास, प्रकृतिमा समय विताउने, शान्त छुट्टाले जीवनमा हिँड्ने तथा 'वं' मन्त्रको जपलाई पनि उपयोगी मानिन्छ ।

मकर	भो जा जी खि खु खे खो ना नी नवौं बरप्रधारणको योग । स्वास्थ्यना सुधार ।
कुम्भ	जै मे नो सा जी सैं से सो द स्वास्थ्यना समस्था । सर्प बढेर जाले । मलना चिलता ।
मीन	दि दु ब भन ड दे दो चा ची आर्थिक लाभ । मन सुखी । जीवनसाथीबाट भरपूर सतथोग ।

◆ प्रधान सम्पादक/प्रकाशक: गजबहादुर दाहाल, ◆ कार्यकारी सम्पादक: खगेन्द्र कार्की ◆ सहसम्पादक: विमल लामिछाने ◆ बजार व्यवस्थापक: केशव खनाल ◆ लेआउट: सरेन बस्नेत